

MUISTIO

Liite 2/135 §

Srkn 28.12.2023

Tapaaminen piispa Matti Salomäen kanssa.

Aihe: Rakennemuutos seurakunnassa

Paikka: Kristiinankaupungin suomalainen seurakuntakeskus

Aika: 11.12.2023 klo 13.00-15.35

Läsnä: Antti-Ala-Opas, Mirva Kokko, Siv Kiviranta, Keijo Vättö, Pii Nevala, Metti Salminen ja Anita Viik-Ingvesgård. Luottamushenkilöt: Jari Salmela, Eila Salonranta, Yvonne Ojaniemi, Jukka Kangasniemi, Antero Kuivanen ja Lauri Ketonen.

Antti-Ala-Opas toivotti kaikki paikalla olevat tervetulleeksi vapamuotoiseen keskustelutilaisuuteen.

Piispa Matti Salomäki kertoi, että hän on tänään käynyt tapaamassa kirkkoherra Martti Toivasta ja keskustellut tämän virkavapaudesta. Sen jälkeen hän kysyi seurakunnan kuulumisia 10.3.2023 kokoontumiseen jälkeen, jolloin molempien hiippakuntien lakimiesasessorit ja Porvoon piispa B-G Åstrand olivat käynnillä Kristiinankaupungissa.

Antti kertoi, että säästötoimet on tehty ensi vuoden talousarvioon ja että uusi hallintosääntö on hyväksytty kaikissa elimissä. Metti lisäsi, että kuluvan vuoden aikana on myös pysytty hyvin talousarvion puitteissa. Jari kertoi, että seurakunnan huono taloustilanne tuli yllätyksenä luottamushenkilöille 10.3.2023 kokoontumisessa. Sen jälkeen kaikki, sekä luottamushenkilöt että työntekijät ovat osallistuneet säästötalkoisiin.

Hallintopäällikkö kertoi, että kirkollisveroja tulee tätä nykyä n 1,5 milj. euroa ja että se pitäisi kyllä riittää, jos asiat tehdään järkevästi. Nykyinen hallintomalli tosin tekee vaikeaksi hahmottaa kokonaistilannetta. Tämän vuoksi rakenneuudistuksella on kiire, ettei menetetä varoja turhaan.

Tässä kohtaa piispa kysyi hallintopäälliköltä: Mitä mallia hän kannattaa hallintouudistuksessa? Metti vastasi: Nykyinen kolmen y-tunnuksen mallin yksi puute on, että vain yhdessä segmentissä on palkattuna talousasiantuntija, koska seurakunnilla ei ole varaa palkata omia talouspääliköitä. Tämä rakenne vaikeuttaa talouden järkevää hoitoa ja kokonaiskuvan hahmottamista. ”Olen kannattanut yhden seurakunnan mallia, koska silloin monet hallintotasot jäisivät pois, jotka nyt kuormittavat taloustoimistoa valtavasti. Mutta kyllä seurakuntayhtymämallikin korjaisi nykyistä tilannetta.” Salminen myös korosti, että kieli ei saa olla ratkaiseva asia päätöksenteossa.

Antti sanoi, että hän kokee kirkon olemuksen olevan monikulttuurinen ja monikielinen, jossa toteutetaan kristityn kutsumusta. Pohjanmaalla on pitkät perinteet toleranssista muukalaisia kohtaan. Yvonne kertoi, miten tärkeitä hänelle on, että ukrainalaiset sotapakolaiset otetaan mukaan seurakunnan toimintaan; vapaa-ehtoistyöhön ja esim. lapsi- ja perhetyöhön.

Laurin terveiset piispalle oli, että on tärkeitä, että ev.lut. kirkko pitää kiinni Raamatun tunnuskirjeistä ja ettei oppia muuteta ajan hengen mukaiseksi. Jos tämä tapahtuisi, osa jäsenistä hakeutuisivat muualle.

Lauri kysyi, kuten Jarikin, että saisiko hiippakunnalta apua yhtymän suuren kiinteistömässän ”sulattamiseen” pienemmäksi? Tähän piispa vastasi, että se on paikallisten luottamuselinten tehtävä, hiippakunta voi vain antaa neuvoa. Jari kysyi myös, eikö hiippakunnat voisi tehdä rakennemuutospäätöksen seurakuntien puolesta - mutta piispan mukaan sekin on päätettävä paikallisesti.

Esille tuli myös, että nykyisessä tiedonkulussa on puutteita monella eri tasolla. Puhe hallintouudistuksesta on myös yllättänyt seurakuntalaiset ja väärinkäsityksiä on paljon liikkeellä.

Yvonne sanoi, että luottamushenkilöt kaipaisivat lisää aikaa muutoksiin.

Mitä mieltä henkilökunta on rakenneuudistuksesta?

Lapsi- ja nuorisotyöntekijä Siv vastasi, että hänelle on tärkeätä, että hän saa jatkaa omaa työtään kuten ennen. Keijo sanoi, että hän voisi hyvinkin tehdä kanttorin töitä molemmilla kielillä ja soittaa vaikka neljässä tilaisuudessa per päivä, jos aikataulut vain sovitetaan yhteen. Myös diakoni Mirva sanoi, kuten Siv, että hänelle on tärkeätä, että hän saa tehdä omaa työtään ja että hän on tehnyt yhteistyötä ruotsalaisen seurakunnan diakonien kanssa esim. laitoshartauksissa. ”Taivaassa ei ole suomen- tai ruotsinkielisiä – ja sinne me kaikki päädyimme.” - Hän sanoi kannattavansa yhteistyötä täydestä sydäimestä!

Toimistosihteri Piia kehuttiin, ja toivottiin, että hän voisi jatkaa koko ensi vuoden. Tämä antaisi vakautta seurakuntaan, kun tiedossa on sekä diakonin, että kirkkoherran virkavapaus. Hallintopäällikkö sanoi, että se on mahdollista, jos rahat palkkaukseen löytyvät.

Piispa kokosi yhteen monet puheenvuorot sanoen, että keskusteluyhteyttä toiseen seurakuntaan olisi nyt lisättävä. Luottamushenkilöt (kaikki, myös ne, jotka istuvat vain seurakuntaneuvostoissa) tulisi koota saman pöydän ääreen keskustelemaan esim. iltakoulun muodossa.

Viestintää ja tiedotusta on parannettava sekä työntekijöiden välillä, luottamuselinten välillä ja seurakuntalaisille. Lehdistötiedotteitakin voisi käyttää. Seurakuntalaisille kohdistuvassa tiedotuksessa voisi antaa tilannekuvaus nykytilanteesta ja esitellä vaihtoehtoja rakenneuudistukselle ja tähdentää, että mitään ei ole vielä päätetty. Jukka ehdotti että, yleisötilaisuuksia / kokouksia voisi pitää eri puolilla kuntaa, esim. Siipyyssä ja Lapväärtissä.

Virkamiesten työryhmä (molemmat kirkkoherrat ja hallintopäällikkö) tulee kokoontumaan ensi vuoden alussa valmistelemaan päätösesityksiä luottamuselimille eri vaihtoehtoista, kuten jo yhteisessä kirkkoneuvostossa on päätetty.

Muistion pyynnöstä koonnut

Anita Viik-Ingvesgård, talous- ja hallintosihteri